

[Clara Munck.]

Boligministeren står nu som formidler af en langsigtet boligpolitik, der vel at mærke er fremlagt af SF, for dette er en kopi af de tidligere SF-forslag, og SF har jo klart givet udtryk for, at det er medarbejde og samarbejde, man ønsker af socialdemokratiet, der altså her optræder med boligministeren i spidsen som et samarbejdende parti for socialistisk folkepartis socialiseringsønsker. Det har vi læst ud af de lovforslag, der den 13. december i fjor er blevet lagt på folketingets bord, og som vi altså i dag har til første behandling, forslag til lov om ekspropriation til boligformål og forslag til lov om ændring af statens bygge- og boligfond.

Disse to lovforslag omfatter tilsammen kun 8 paragraffer, men læser man dem samt bemærkningerne til dem, har man, hvis lovforslagene går igennem, også gennemført socialisering af Danmarks jord og cementering af det støttede boligbyggeri uanset alle de svagheder og vanskeligheder, vi alle kender omkring denne form for boligbyggeri.

Derfor vil jeg berolige hr. Svend Jakobsen med, at vi har læst lovforslagene meget grundigt, at vi har overvejet dem i forbindelse med hele vort syn på samfundsudviklingen, og jeg må allerede nu sige, at vi agter ganske afgjort ikke at medvirke til gennemførelse af disse lovforslag.

Det første af de lovforslag, vi behandler, hedder forslag til lov om ekspropriation til boligformål; det kunne have haft en efterskrift: ekspropriation også til alt, hvad jord i offentligt eje efter socialistisk tankegang kan udnyttes til. Lovforslaget begynder:

„En kommunalbestyrelse kan ekspropriere fast ejendom, der tilhører private, . . .“

På side 3 i bemærkningerne siger boligministeren yderligere — og det er dette, jeg savner som efterskrift — at nok kan man ekspropriere, som det hedder i titlen, til boligformål, men man kan skam også ekspropriere til forsyningscentre. Og for at det ikke skal være skjult, opremser ministeren minsandten, hvad disse centre går ud på, nemlig at man kan tage jord fra private for på kommunal basis at lade opføre butikker, kontorer, mindre værksteder, garageanlæg, banker — jeg ved ikke, om det er på grund af utilfredshed med sparekasserne, at man ikke har fået dem med denne gang — lægge-

centre o. lign. for også at tage helt nye muligheder med. Det vil altså sige, at man kan overtage jord bogstavelig talt til et hvilket som helst formål. Man er gået så langt som til garageanlæg — her står ganske vist ikke benzintanke — og banker og sparekasser, altså ting, som tidligere og nuværende socialdemokratiske medlemmer ofte har kritiseret her fra talerstolen at man investerer i.

Efter at vi har læst disse lovforslag igennem og læst dem, som jeg her bl. a. refererer, må jeg konkludere, at i virkeligheden vil intet menneske i dette land, uanset at det er en samfundsindstillet, en stræbsom og en målbevidst dansk borger, fremover kunne investere i ejendomsbesiddelser, i ejendomsbevaring, i ejendomsforbedringer eller i ejendomsudvikling til gavn for sig og sine, for hvis disse lovforslag går igennem, er det nemlig samfundet, de til enhver tid partibårne folkevalgte, der alene og altid har ret til varigt at eje Danmarks jord, og hvad derpå står. Det fremgår tydeligt af, at der står, at kun jord, der tilhører private, er omfattet af denne lov. Det offentlige byggeri, det almene byggeri, vil altså ikke være omfattet, de sociale boligselskaber, vi allerede i dag kender som jordbesiddere, kan heller ikke risikere, at deres jord inddrages. Det er kun, hvor private mennesker har investeret, ejer noget, at loven skal være gældende.

Jeg vil gerne konkret spørge ministeren, hvad han mener, når han i lovforslagets § 1 taler om, at en kommunalbestyrelse kan ekspropriere fast ejendom, der tilhører private, medens han konsekvent i sine bemærkninger taler om råjord. Vil ministeren ændre lovforslaget, så det kun kommer til at dreje sig om råjord, eller vil ministeren have mod til at stå op her og sige, at han virkelig mener, at al fast ejendom, der ejes af private, nu skal kunne overtages af kommunalbestyrelserne?

Ministeren har også andre former for dristighed. Han anfører i lovforslaget bl. a., at det er anerkendt af domstolene, at adgang til ekspropriation ikke skal gøres afhængig af definitiv planlægning og bestemte plantyper. Ministeren siger herom:

„Det er anerkendt af domstolene, at bestemmelser som de nævnte kan danne grundlag for ekspropriation til boligformål, selv om det eksproprierede areal